

Tulumaksuseaduse muutmise seaduse eelnõu seletuskiri

1. Sissejuhatus

Eelnõuga võimaldatakse varjatud töötasu väljamaksmise juhtumitel maksustada isikustamata väljamakset erisoodustusena. Seega tuleb lisaks tulumaksule ära tasuda ka sotsiaalmaks.

Lisaks muudetakse eelnõuga kingituste ja annetuste maksuvabastuse tingimused, kuna kehtivas seaduses on maksuvabastuse piirmäär seotud näitajaga, mida Statistikaamet enam ei avalda.

1.2 Eelnõu ettevalmistajad

Eelnõu ja seletuskirja koostasid Rahandusministeeriumi maksu- ja tollipoliitika osakonna peaspetsialist Helena Lehtis (e-post helena.lehtis@fin.ee; 5860 0704) ja nõunik Inga Klauson (e-post inga.klauson@fin.ee; tel 5885 1357). Eelnõu juriidilist kvaliteeti kontrollis Rahandusministeeriumi personali- ja õigusosakonna õigusloome valdkonna juht Virge Aasa (e-mail virge.aasa@fin.ee; tel 5885 1493). Eelnõu toimetab keeleliselt personali- ja õigusosakonna keeleteimetaja Sirje Lilover (sirje.lilover@fin.ee; tel 5885 1468).

1.3 Märkused

Eelnõu näeb ette tulumaksuseaduse muutmise.

Eelnõu ei ole seotud Vabariigi Valitsuse tööplaaniga. Eelnõu põhieesmärk on kehtestada maksudest kõrvalehoidumise takistamise meede, millega antakse MTA-le paremad seaduslikud võimalused ümbrikupalkade maksmise probleemi lahendamiseks ja seeläbi tagatakse maksude tõhusam kogumine ning maksude parem laekumine. Seaduseelnõu seadusena rakendamisega ei kaasne olulist õiguslikku muudatust või muud olulist mõju, mistõttu ei ole väljatöötamiskavatsuse koostamine vajalik HÕNTE § 1 lõike 2 punkti 5 kohaselt.

Eelnõu ei ole seotud Euroopa Liidu õiguse rakendamisega ega muu menetluses oleva eelnõuga, sh teiste tulumaksuseaduse muutmist puudutavate eelnõudega.

Muudatuste seadusena vastuvõtmiseks on vajalik Riigikogu poolthääle enamuse.

Seadus on kavandatud jõustuma üldises korras. Maksukorralduse seaduse § 4¹ kohaselt peab maksuseaduse, samuti selle muudatuse vastuvõtmise ja jõustumise vahele üldjuhul jääma vähemalt kuus kuud. Erandlikel ja põhjendatud juhtudel võimaldab säte siiski seadusandjal vastu võtta maksuseaduseid ja nende muudatusi 6-kuulisest üldreeglist lühema jõustumise tähtajaga. Nimetatud juhtudeks on muuhulgas akuutsete ja kiiret lahendamist vajavate maksupettustega tegelemine, näiteks maksuaukude sulgemiseks tarvilike meetmete võtmine.

2. Seaduse eesmärk

Seaduseelnõu eesmärgiks on takistada maksudest kõrvalehoidumist ja tagada tulu- ja sotsiaalmaksu tõhusam kogumine. Selleks muudetakse varjatud töötasu väljamakse (edaspidi ka *ümbrikupalk*) maksustamist. Kuna ümbrikupalgana makstud töötasu ei ole alati võimalik isikustada, on isikustamata ümbrikupalga väljamaksmise tuvastamisel väljamakset maksustatud üksnes tulumaksuga kui ettevõtlusega mitteseotud kulu. Pärast muudatuse jõustumist on maksuhalduril

võimalik nimetatud väljamakseid käsitada erisoodustusena, millelt tuleb tasuda nii tulu- kui sotsiaalmaksu.

3. Eelnõu sisu ja võrdlev analüüs

Eelnõu punktidega 1 ja 2 muudetakse TuMS § 48 lõikeid 4 ja 5 eesmärgiga reguleerida isikustamata ümbrikupalga käsitlemist ja lugeda selline palk erisoodustuseks. Seega maksustatakse isikustamata ümbrikupalga maksmise tuvastamisel väljamakset kui erisoodustust nii tulu- kui ka sotsiaalmaksuga.

2023. aastal viis MTA läbi 817 töjõumaksudega seotud kontrollimenetlust. MTA tuvastas kontrollimenetluste läbiviimisel, et mitmel juhul tööandjad on välja maksnud töötajatele töötasu, mille pealt on jäetud töjõumaksud deklareerimata ja tasumata. Sõltuvalt sellest, kas palgasaajad ja neile makstud summad on tuvastatavad, maksustatakse selline töötasu kas tavaliste palgamaksudega või ettevõtte tulumaksuga kui ettevõtlusega mitteseotud kulu. Ettevõtte tulumaksu määrati 2023. aastal ümbrikupalga maksjatele kontrollimenetluste tulemusel kokku 1 848 258 eurot.

Ettevõtlusega mitteseotud kulude maksustamise aluseks on TuMS § 51. TuMS ei defineeri mõistet „ettevõtlusega mitteseotud kulu”, kuid loetleb ammendava loeteluna kulud, mida ei loeta ettevõtlusega seotud kuluks ning mis kuuluvad seetõttu maksustamisele. Ettevõtlusega seotud kulude mõiste on sisustatud väga üldiselt – kulu ja väljamakse ei ole ettevõtlusega seotud, kui see ei vasta ettevõtlustulu saamise eesmärgile või ei ole vajalik ega kohane ettevõtluse arendamiseks ja säilitamiseks.

Võib järeldada, et ümbrikupalk on ettevõtlusega seotud kulu, kuna see on makstud ettevõtlustulu saamise eesmärgil või on vajalik ettevõtluse arendamiseks ja säilitamiseks. Siiski maksustatakse kehtiva regulatsiooni järgi ümbrikupalka kui ettevõtlusega mitteseotud kulu, kuna TuMS § 51 lõike 1 punkti 2 kohaselt on ettevõtlusega mitteseotud kulud need väljamaksed, mille kohta maksumaksjal puudub raamatupidamist reguleerivates õigusaktides ettenähtud nõuetele vastav algdokument.

Ümbrikupalgana makstud töötasu ei ole alati võimalik konkreetsete isikutega seostada. Levinud on olukord, kus maksuhaldurile on kontrollimenetluse käigus kogutud kaudsete tõendite pinnalt teada, et vahendeid kasutati töötasu väljamakseks ümbrikupalgana, kuid kogutud tõendid ei võimalda tuvastada konkreetse töötaja nime ega isikukoodi ehk kes nimeliselt ja mis summas ümbrikupalka sai. Näiteks on tavapärane, et töötasu on makstud ajutistele töötajatele, kelle nimed ei ole MTA-le teada, kuid tõendid viitavad töötasu maksmisele.

Ümbrikupalga maksmiseks rahaliste vahendite saamiseks kasutatakse üldjuhul varjatud käivet või fiktiivseid arveid. Kui fiktiivse arve alusel võetakse kassast sularaha välja, siis on maksuhalduril raskendatud välja võetud raha tegeliku kasutamise tuvastamine. Kui ümbrikupalka on makstud varjatud käibe arvel, siis ka sellisel juhul on raha tegeliku kasutamise tuvastamine konkreetsele isikule töötasu maksmiseks raskendatud.

Näiteks tuvastas MTA maksumenetluse käigus, et äriühing oli jätnud deklareerimata käibe summas 300 000 eurot. Nimelt väljastas toitlustusega tegelev äriühing vastava summa ulatuses müügiarveid, kuid neid ei olnud ta deklareerinud käibedeklaratsioonidel. Müügiarvete alusel saadud sularaha kasutati ümbrikupalkade maksmiseks. Maksumenetluse tulemusel ei määratud äriühingule töjõumakse, kuna puudusid otsesed tõendid selle kohta, kes nimeliselt ja mis summas töötasu sai. Kuna hindamise teel töötasude isikustamine ei olnud võimalik, siis kassasse laekunud ja sealt töötasudeks makstud raha maksustati ettevõtlusega mitteseotud kuluna, kuna puudus

raamatupidamise algdokument. Seetõttu sai äriühing maksueelise, kuna ettevõtlusega mitteseotud kulule määratav tulumaks summas 75 000 eurot ($300\,000 \cdot 20/80$) oli oluliselt väiksem sellest, mis tavapärast oleks kaasnenud tööandjale töötasude väljamaksmisel. Nimelt, kui väljamakse oleks maksustatud töötasuna, siis lisandunuks täiendavalt ka sotsiaalmaks summas 123 750 eurot ($300\,000 + 75\,000 \cdot 33\%$) ja töötuskindlustusmaks summas 9000 eurot. Vastavalt kehtivale regulatsioonile, mille kohaselt on võimalik maksustada eelkirjeldatud väljamakseid üksnes tulumaksuga, annab see pettusele orienteeritud tööandjatele olulise maksueelise maksukuulekate tööandjate ees.

Iga maksumenetluse puhul tuleb maksuhalduril hinnata tõendeid kogumis. Kui näiteks toitlustusasutus varjab käivet, ettevõtja pole töötamise registris registreerinud ühtegi töötajat või on töötajaid toitlustuskoha toimimiseks liiga vähe ja tööjõudu teenusena sisse ei osteta, on maksuhalduril alust arvata, et töötasu on makstud varjatud käibe arvel. Samuti viitab varjatud töötasu maksmisele see, kui näiteks ehitusettevõtja kasutab fiktiivseid arveid ja arvab sisendkäibemaksu maha fiktiivsetelt soetustelt. Lisaks on võimalik kauba soetamise ja müügi järgi tuvastada, kui palju töötajaid peaks ettevõtjal olema ning kui sellises mahus töötamise registris registreeritud töötajaid ei ole, on põhjendatud kahtlus, et töötasu on makstud varjatud käibe arvel.

Tõenditeks on ka kaudsed tõendid, mis lubavad eeldada, et tegemist võib olla varjatud töötasu saamisega:

- töötajate töötasud on märgatavalt alla turu keskmise;
- töötajate kulutused on tunduvalt suuremad, kui ametlik sissetulek lubaks (nt eluasemelaenu, liisingud, reise postitused sotsiaalmeedias jne.);
- töötajate pangakontodelt ei nähtu peale suuremate maksete tavapäraseid elamiskulusid, mis tähendab, et need tehakse muudest vahenditest;
- umbmäärased ja ebausutavad selgitused toimetuleku kohta.

Otseste ja kaudsete tõendite alusel tekib MTA-l põhjendatud kahtlus, et tegelikult saavad töötajad varjatud töötasu, kuid faktiliselt ei ole võimalik tuvastada, kes, millal ja millises summas varjatud töötasu sai, et seda isikustatult maksustada. Kui MTA-l õnnestub menetluses tõendada väljamaksete seos palgaga, rakendub eelnõus toodud lahendus ja ümbrikupalkadena tehtud väljamaksete maksustatakse nii tulu- kui sotsiaalmaksuga. Kui MTA ei suuda tõendada väljamaksete seost palgaga, maksustatakse selliseid väljamakseid ka edaspidi ettevõtlusega mitteseotud kuluna TuMS § 51 alusel.

Eelnõu punktiga 3 muudetakse TuMS § 49 lõike 6 punkti 3 põhjusel, et selles sättes nimetatud maksuvabastuse piirmäär on seotud näitajaga, mida Statistikaamet enam ei avalda. Nimelt vabastab kõnealune säte TuMS § 11 lõikes 11 nimetatud nimekirja kantud isiku tehtud kingitused ja annetused tulumaksust, kui tegemist on füüsilisele isikule toimetulekuks osutatud materiaalse abiga leibkonnaliikme kuukeskmise väljamineku ulatuses. Statistikaamet avaldab aga leibkonnaliikme aasta keskmise väljamineku. Samas ka see viimane näitaja tugineb iga viie aasta tagant läbi viidava uuringu tulemustele.

Viidatud säte pärineb 2006. aastast, kui muudeti tulumaksuseadust, sotsiaalmaksuseadust, hasartmängumaksu seadust ja krediidiastutuste seadust (RK menetluses eelnõu 863 SE I). Võrreldes algse eelnõu sõnastusega on üksnes subjekt asendatud mitmuses ainsusega ja nii on lõplik sõnastus: „füüsilisele isikule toimetulekuks osutatud materiaalne abi, sealhulgas rahaline abi Statistikaameti viimaste andmete kohase leibkonnaliikme kuukeskmise väljamineku ulatuses kalendrikuu kohta.“

Nimetatud eelnõu seletuskirja kohaselt oli muudatuse eesmärk toetada senisest enam heategevuslike ürituste raames kogutava raha abivajajatele jagamist, mistõttu sooviti sätestada

maksuvabalt tehtava rahalise annetuse piirmäär füüsilisele isikule, kellel on raskusi toimetulekuga. Erisuseks võrreldes varasema olukorraga oli see, et seni liigitati toimetuleku eesmärgil antavaks abiks summasid, mis ei ületa Statistikaameti arvatavat ühe inimese arvestuslikku keskmist elatusmiinimumi (2004. aastal veidi vähem kui 1500 krooni, st 96 eurot). Muudatusega seoti annetuse maksuvaba piirmäär leibkonnaliikme kuukeskmise väljaminekuga, kuivõrd leiti, et see peegeldab enam perekonnaliikmete vajadusi ning on rahalise annetuse maksuvabastuse piiritlemiseks seetõttu kohasem. Muudatust toetas asjaolu, et Statistikaamet avaldas nimetatud näitajat pressiteatena üldjuhul aprilli esimestel päevadel (2006. aastal 6. aprillil) ning oma kuubülletäänis "Eesti põhilised sotsiaal- ja majandusnäitajad"). Seega aasta alguse ja näitaja avaldamise kuupäeva vahelisel perioodil tehtavate väljamaksete puhul võeti maksuvabastuse rakendamisel aluseks üle-eelmise kalendriaasta kohta arvatud näitaja ning pärast nimetatud kuupäeva eelmise kalendriaasta vastav näitaja.

Statistikaamet avaldas nimetatud näitajat leibkonna kulutusi väljendavana iga-aastase leibkonna uuringu (LEU) andmete alusel üksnes kuni 2007. aastani igakuiselt. Sellele järgnevalt muutus uuringu meetodika ja seda viiakse läbi iga 5 aasta tagant. Seega on tekkinud olukord, kus kõnealust sätet ei ole võimalik kohasel moel rakendada, kuna puuduvad tegelikkust ajakohaselt peegeldavad näitajad. Seetõttu asendatakse leibkonnaliikme kuukeskmise väljaminek arvestusliku elatusmiinimumiga¹. Seega saab TuMS § 11 lõikes 11 nimetatud nimekirja kantud isik muudatuse kohaselt osutada maksuvabalt füüsilisele isikule toimetulekuks materiaalselt abi summas, mis ei ületa arvestuslikku elatusmiinimumi ühe kuu kohta.

Arvestuslik elatusmiinimum on väikseim summa, millega on võimalik katta 1-liikmelise leibkonna 30 päeva minimaalsed igapäevavajadused, mida avaldatakse iga aasta jaanuari lõpus. Ühtlasi on see ka absoluutse vaesuse piir. Arvestuslikku elatusmiinimumi korrigeeritakse igaal aastal tarbijahinnaindeksi alusel. 2023. aasta arvestuslik elatusmiinimum on 338,2 eurot kuus.

3.1 Eelnõu kooskõla Eesti Vabariigi põhiseadusega

Siinkohal on vajalik hinnata, kas isikustamata ümbrikupalga maksustamine riivab isikute põhiõiguseid. PS § 113 kohaselt sätestab seadus riiklikud maksud, koormised, lõivud, trahvid ja sundkindlustuse maksed. PS on jätnud seadusandjale küllaltki laia kaalutusõiguse.

Põhiseaduse § 31 kohaselt peab riik tagama ettevõtlusvabaduse, kuid see ei tähenda, et ettevõtluskeskkonda ei või reguleerida asjakohaste normidega. Sama paragrahvi teine lause lubab seadusega sätestada ettevõtlusvabaduse kasutamise tingimused ja korra.

Riik peab tagama õigusliku keskkonna vaba turu toimimiseks, et kaitsta ettevõtjat teiste ettevõtjate õigusvastase tegevuse eest ja tagama konkurentsi. Kuivõrd kehtiv regulatsioon, mille kohaselt on võimalik maksustada eelkirjeldatud väljamakseid üksnes tulumaksuga, annab pettusele orienteeritud tööandjatele olulise maksueelise maksukuulekate tööandjate ees, on eelnõuga kavandatavad muudatused vajalikud, kohased ja ei ole ülemäärased.

Eelnõus esitatud muudatused ei sea isikutele täiendavaid kohustusi ja piiranguid, vaid muudavad efektiivsemaks maksude kogumist. Muudatustega pannakse ümbrikupalga maksjatele kohustus maksustada nimetatud väljamakseid erisoodustusena ehk lisaks tulumaksule ka sotsiaalmaksuga. Antud muudatus ei riiva PSist tulenevaid õiguseid, kuna TuMSi ja sotsiaalmaksuseaduse kohaselt tuleb palgatulu maksustada nii tulu- kui sotsiaalmaksuga.

¹ <https://www.stat.ee/et/avasta-statistikat/valdkonnad/heaolu/sotsiaalne-torjutus-ja-vaesus/arvestuslik-elatusmiinimum>

Eeltoodut arvesse võttes tuleb eelnõus kavandatud muudatusi pidada põhiseadusega kooskõlas olevaks.

4. Eelnõu terminoloogia

Eelnõus ei kasutata uusi, varem kasutamata termineid.

5. Eelnõu vastavus Euroopa Liidu õigusele

Eelnõu on kooskõlas Euroopa Liidu õigusega.

6. Seaduse mõjud

Eelnõu rakendamise eesmärgiks on näha mõju majandusele ja riigiasutuste korraldusele ning sotsiaalset mõju. Eelnõu rakendamise eesmärgiks ei ole näha mõju riigi julgeolekule ja välissuhetele, mõju elu- ja looduskeskkonnale, mõju regionaalarengule, mõju kohaliku omavalitsuse korraldusele ega muid otseseid või kaudseid mõjusid.

6.1 Kaasnev mõju: Mõju majandusele

Sihtrühm. Seaduse jõustumine avaldab mõju äriühingutele, kes maksavad oma töötajatele ümbrikupalka. MTA hinnangul on sellise arvestatava riskiga äriühinguid 01.07.2024. a seisuga ligikaudu 5500. Kokku on regulaarselt töötajate deklareerivaid tööandjaid 01.07.2024. a seisuga 83 202. Ümbrikupalka maksavad tööandjad on seega 6,7% kõikidest regulaarselt töötajate deklareerivatest tööandjatest. Järelikult on sihtrühm pigem väike.

Mõju ulatus on keskmine. Muudatuse tulemusena väheneb ümbrikupalga maksamise juhtumite arv. Seega aitab muudatus paremini tagada võrdse konkurentsi, kuna muudatuse tulemusena kaob ümbrikupalga maksjatel konkurentsieelis, mis seisneb selles, et vahelejäämisel ja ümbrikupalga saajate isikustamata jäämisel maksavad nad hetkel ainult tulumaksu ettevõtlusega mitteseotud kuludelt ning sotsiaalmaks jääb tasumata. Muudatuse tulemusena on MTA-l õigus auditi käigus tuvastatud ümbrikupalga maksamise korral maksustada nimetatud väljamaksed summaarselt kui erisoodustus nii tulu- kui sotsiaalmaksuga.

Mõju avaldumise sagedus on igakuine. Muudatuse tulemusena on MTA-l võimalik isikustamata ümbrikupalga maksamise puhul kvalifitseerida see erisoodustuseks ja maksustada tulu- ja sotsiaalmaksuga. Arvestades, et edaspidi ei pääse enam ümbrikupalgalt maksmata jäänud sotsiaalmaksukohustusest, on võimalik, et mõned tööandjad loobuvad ise ümbrikupalga maksimisest, mis omakorda tagab võrdsema konkurentsi ning suurendab töötajate heaolu ja annab neile õiguse sotsiaalsetele tagatistele.

Ebasoovitavate mõjude riski ei ole.

6.2 Kaasnev mõju: Mõju riigiasutuste korraldusele

Sihtrühm. Seaduse jõustumine avaldab eelkõige mõju MTAl. Sihtrühma suurus võrreldes riigiasutuste koguarvuga on väike.

Mõju ulatus on väike, kuna MTA töökorralduses ei muutu midagi peale selle, et isikustamata ümbrikupalga maksjatele on edaspidi võimalik määrata lisaks tulumaksule ka sotsiaalmaksu

maksmise kohustus. Eelnõust tulenevad muudatused ei muuda MTA halduskoormust. Isikustamata ümbrikupalka saab deklareerida maksudeklaratsiooni vormi TSD lisa 4 koodil 4130 „Muud erisoodustused“.

Mõju avaldumise sagedus on iga-aastane, kuna MTA tuvastab väljamakstud summad kui maksustamata töötasu iga aasta. Nüüd on MTA võimalik isikustamata ümbrikupalga maksmise puhul kvalifitseerida see erisoodustuseks ja maksustada tulu- ja sotsiaalmaksuga.

Ebasoovitavate mõjude risk on väike, kuna MTA halduskoormus jääb samale tasemele.

6.3 Kaasnev mõju: Sotsiaalne mõju

Sihtrühm. Seaduse jõustumine avaldab mõju füüsilistele isikutele, kellele on seni makstud ümbrikupalka, kuid kellele nüüd hakatakse ametlikult palka maksta.

Mõju ulatus on väike, kuna valdavalt enamusest makstud palkadelt on tasutud tööjõumaksud ning ümbrikupalga saajate arv, võrreldes kogu töötavate inimeste arvuga, on väike. Töötajad, kes hakkavad ametlikult palka saama, saavad edaspidi osa ka nendest hüvedest, mida toob kaasa tööjõumaksude maksmine – neil tekib õigus ravikindlustusele ja ametlikult makstav palk suurendab neile tulevikus makstavat I samba pensioni. Teisisõnu, töötajal tekib õigus sotsiaalkindlustusele, mis kaitseb teda, kui tal ei ole haiguse, vigastuse, invaliidsuse, vanaduse või tööpuuduse tõttu võimalik tööl käia. Lisaks on ametlikult töötasu saaval isikul õigus ka töötuskindlustushüvitisele.

Mõju avaldumise sagedus on igakuine, kuna mõjutab igakuiselt edaspidi kõiki töötajaid, kellele on seni makstud ümbrikupalka.

Ebasoovitavate mõjude riski ei ole.

7. Seaduse rakendamise seotud riigi ja kohaliku omavalitsuse tegevused, eeldatavad kulud ja tulud

Eelnõu rakendamiseks ei ole vaja teha muudatusi MTA infosüsteemides, kuna isikustamata ümbrikupalka saab deklareerida maksudeklaratsiooni vormi TSD lisa 4 koodil 4130 „Muud erisoodustused“.

2022. aastal läbi viidud ümbrikupalgaga seotud kontrollimenetluste tulemusel määrati äriühingutele tulumaksu kokku summas 2,1 miljonit eurot. Kui arvestada juurde saamata jäänud sotsiaalmaks, siis täiendavalt jäi riigieelarvesse laekumata 3,4 miljonit eurot sotsiaalmaksu. Kuna kõikide kontrollimenetluste puhul ei ole võimalik tõendada, et maksti varjatud töötasu, võib eeldada, et tulevikus suurenevad riigieelarve tulud ligikaudu poole väiksema summa võrra ehk 1,7 miljoni euro võrra. Võib tekkida ka preventiivne mõju ja lisandub ettevõtjaid, kes loobuvad maksude maksmata jätmisest.

8. Rakendusaktid

Eelnõu rakendamiseks on vaja muuta rahandusministri 29. novembri 2010. a määruse nr 60 „Tulumaksuseadusest, sotsiaalmaksuseadusest, kogumispensionide seadusest ja töötuskindlustuse seadusest tulenevate deklaratsioonide ja tõendite vormide kinnitamine ning nende täitmise ja esitamise korrad“ lisa 5 Vormi TSD lisa 4 „Erisoodustused“.

9. Seaduse jõustumine

Seadus on kavandatud jõustuma üldises korras. Maksukorralduse seaduse § 4¹ kohaselt peab maksuseaduse, samuti selle muudatuse vastuvõtmise ja jõustumise vahele üldjuhul jääma vähemalt kuus kuud. Erandlikel ja põhjendatud juhtudel võimaldab säte siiski seadusandjal vastu võtta maksuseaduseid ja nende muudatusi 6-kuulisest üldreeglis lühema jõustumise tähtajaga. Nimetatud juhtudeks on muuhulgas akuutsete ja kiiret lahendamist vajavate maksupettustega tegelemine, näiteks maksuaukude sulgemiseks tarvilike meetmete võtmine.

10. Eelnõu kooskõlastamine, huvirühmade kaasamine ja avalik konsultatsioon

Eelnõu esitatakse kooskõlastamiseks ministeeriumidele ja arvamuse avaldamiseks Eesti Kaubandus-Tööstuskojale, Eesti Maksumaksjate Liidule, Eesti Tööandjate Keskliidule ja Eesti Väike- ja Keskmiste Ettevõtjate Assotsiatsioonile.